

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei.
a doua și a treia oră 4 Lei.

Plugari, faceți ogoare!

Scrisoarea I-a către plugari scrisă de dl

I. MIHALACHE
Ministrul Agriculturii

Să-mi dați voie, frați plugari, ca din când în când să vă dau câte un sfat, de aici din fruntea Ministerului Agriculturii.

Fiindcă, tocmai de când sunt în capul acestui Minister îmi dau seama mai bine că degeaba am face legi bune pentru agricultură, degeaba am plăti lefuri la slujbași, degeaba am da subvenții pentru semințe, instrumente și vite și toate câte mai trebuiesc, dacă odată cu acestea nu s'o lumina și mintea plugarului; orice ar face Guvernul, pentru plugarul nepriceput și lenes — tot una este. — Este ca și când ar ploua de sus pe un pământ din care lipsește sămânța. Pe câtă vreme dacă la ajutorul de sus se mai adaugă mintea și hărnicia plugarului, atunci rodul iese însuțit.

Nu țările cari au pământul cel mai bogat produc mai multe roade, și nici acelea unde ploaia cade mai regulat; ci acelea unde plugarii sunt mai luminați — cu învățatură mai bună, cu hărnicie mai mare, cu economie mai strânsă, cu cooperative mai bine organizate.

Căci pământului sărac omul deștept i-a găsit leacul: îl îngrașe de nu se mai cunoaște că a fost sărac.

Și lipsei de ploaie omul deștept i-a găsit leac: abate apa din râuri, ori găurește pământul și-o face să țâșnească din măruntaiele lui.

Mai greu este să găsești leac neștiinței — căci lumina nu se vâra dintr'o dată în capul omului, ci trebuie să alege și el după ea.

Eu dacă ași avea o putere n'aș face altă lege decât una singură: să nu mai fie nici un plugar neluminat; să știe fiecare atâta cât știu cei mai luminați țărani de prin Danemarca, Olanda, Elveția.

Ce minune ar fi! Fără un pic de ploaie mai mult decât se îndură azi Dumnezeu să dea, rodul țării depe cele 12 milioane de hectare „cari se însămânțează anual, ar putea spori cu vreo 500 kgr. la ha., adică cam vreo 600.000 de vagoane pe an mai multe de cât azi.

Pe jumătate dacă ar fi, știți ce ar însemna asta pe ntru țara noastră? Curat „viitor de aur“.

Iată ce așteaptă Țara dela mintea plugarilor. De aceea vom îndemna din toate părțile la luminare, vom încuraja pe acei ce arată acie de învățare și ne vom gândi, cum să silim pe îndărătnici să se lumineze și ei, căci îndărătnicia lor nu le păgubește numai lor, ci și Țării care a dat pământ ieftin și care face și azi jertfe pentru ei.

Incepem acum cu cea dintâi scrisoare: folosul arăturilor de vară și de toamnă.

Cine colindă țara, de o margine la alta, pe vremea aceasta, cunoaște, dintr'o dată gradul de luminare al plugarilor: după cum sunt arate ori nu miriștele. Banatul e tot fruntea! Și Vechiul Regat tot coada. Imi râdea inima de bucurie când am văzut graba cu care țărani bânățeni întorceau miriștele cu plugul. Nici nu ridicaseră snopul de orz și de grâu depe loc, și plugul tăia brazde negre în lungul câmpului galben. Când a ajuns cu brazda pe linia snopurilor, a oprit plugul, a mutat snopii de arătură și a mers înainte.

„Așa-i bine, să ari de îndată ce ai secerat, cât e pământul umed, să bagi sub brazde și umezeală și paiul și buruiana“.

Cu cât un colț de țară este cu lumea mai înapoiată, cu atât și arăturile miriștelor sunt mai întârziate.

— „De ce nu s'a arat nimic în satul d-voastră, d-le primar?“ întreb pe un primar dintr'un sat oarecare.

— „Pentru că mai păstrăm miriștele de pășunat vitele“.

Primarul avea dreptate „în felul lui“.

Dar o gospodărie înțeleaptă va face socoteala: e mai mare folosul? or e mai mare paguba?

Și pentru vite trebuie făcută socoteala lor: a întrebuița, cât mai bine islazul — vom vedea altă dată cum — a semăna lufernă și câte altele.

In nici un caz agricultura nu trebuie păgubită.

Și a nu întoarce miriștele e mare pagubă.

Pământul dă viață plantelor. Dar el dă viața din viața lui. Dacă viața lui e bogată, bogată este și recolta care țâșnește dintr'însul; dacă viața lui e săracă, ce vrei să dea?

Oamenii luminați și-au bătut deci capul să vadă: în ce stă isvorul de viață al pământului?

Și au văzut că stă în: lumină, aer și apă, adăugite la materiile lui lăuntrice pe cari le îmbogățim cu tot felul de îngrășăminte.

Cât mai multă lumină, cât mai mult aer — îi trebuie și pământului ca și omului! Iar ca aceasta să pătrundă într'însul: trageți-i cât mai multe arături! Și începute cât mai în grabă după seceriș.

Apoi: apă; trebuie păstrată apa din pământ — și trebuie prinsă și suptă apa din

ploi. — Nu este puțină umezeală pe care o lasă plantele cari au umbrit pământul: cu cât pământul este mai mărunțit la față, cu atât se păstrează umezeala mai bine. Miriștele cari se ară îndată după seceriș, se ară repede — și nici nu e mare munca pentru vite, căci se ară cât mai la suprafață (ca un lat de mână). Cu cât se ară mai târziu, cu atât se muncește mai greu căci pământul pierde apa, se bătătorește, se înbează, se înfelchește. Unde mai pui că pământul arat este ca un burete care prinde și suge apa din ploi și o păstrează înăuntru.

Alt mare folos: stârpirea buruienilor! Buruienile cari se coc și însămânțează cam odată cu grânele, acum sunt băgate sub brazdă cu semințe cu tot; buruienile putrezesc și îngrașă nișelul pământului, iar sămânța lor încolțește repede, așa că atunci când vine arătura de însămânțare, bălăriile proaspete răsărite sunt prăpădite de plug și rămâne pământul curat — luminat.

Și nu se stârpesc numai bălăriile, ci și ouăle de gândaci, omizi și viermi, și câte și mai câte gănganii cari rod rădăcinile.

In sfârșit, când vine arătura de toamnă pentru semănătură — pământul se lucrează repede și plăcut — iar semânța îl umple curând de verdeața cea curată.

Nu uitați că se mai întâmplă câte odată de întârzie iarna până către sfârșitul lui Martie. Și ați văzut anul acesta, ce înseamnă un porumb or un ovăz semănat de vreme — cât de frumos a crescut! iar cele semămate târziu, ce slabe au fost!

Un ogor de vară și de toamnă te scapă de încurcături; căci la nevoie e de ajuns să dai o groapă peste brazda degerată de ger și se mărunțește și risipește ca brazda, de scutești arătura de primăvară, măcar că ar fi fost mai bine s'o fi făcut și peaceasta dacă era timp.

Nu mai întârziți deci, frați plugari, că e spre paguba voastră: ieșiți la câmp și faceți ogoare!

Guvernul va construi 8000 de locuințe pentru coloniștii români din Dobrogea. Vechile guverne au adus coloniști macedo-români în Dobrogea, le-au dat și pământ, dar case nu le-au făcut, așa că bieții oameni erau siliți să trăiască în cocioabe. Guvernul de acum s'a hotărât să le facă și câte o căsuță, și anume la 8000 de coloniști. Scriitorul acestor șire a văzut o astfel de casă de probă, așezată gata la Ierbus lângă Reghin. Casa este din lemn de brad, are două camere (odăi) și un mic pridvor. Ea este drăguță și foarte ieftină. Costează cu totul 28 mii lei.

Din viaţa vechilor creştini

Penitenţii publici

Şi între vechii creştini se afla câte un păcătos, ceeace trebuia să se întâmple, pentru că nu este pădure fără uscături nici holdă fără burueni. Dacă între cei 12 apostoli s'a putut afla un iuda, între sute de mii de creştini trebuiau să se afle chiar sute de creştini uitaţi de sine. Omul tot om a fost de când e lumea, iar lupta dintre suflet şi trup, dintre spirit şi carne, totdeauna a fost şi va fi.

Precum luna numai atâta luminează, câtă vreme este întoarsă cu faţa spre soare, tot aşa şi viaţa creştinului numai atâta vreme este nepetată şi curată, câtă vreme priveşte spre Hristos, lumina lumii, calea, adevărul şi viaţa. Precum mlădiţa numai atâta vreme este plină de suc, plină de viaţă şi sănătate, câtă vreme are legătură cu viţa, aşa şi creştinul numai până atunci este sănătos, până când are legătură cu Hristos. Indată ce rupe această legătură, nu mai este suc într'insul, nu mai este sănătate nu mai este viaţă.

Vechii creştini erau şi ei oameni, din carne şi oase, oameni nu numai cu însuşiri alese, ci şi cu slăbiciuni. Incunjuţi din toate părţile de păgâni, nu e mirare că unii dintre ei se molipseau de pildele păgâneşti şi cădeau în păcate. Unii cădeau din slăbiciune sau din uşurătate, şi îndată ce cădeau, îşi şi dădeau seama de ceeace au făcut, alergau apoi numai decât la episcopii sau preoţii lor, îşi mărturiseau păcatele şi primeau deslegare. Alţii însă erau răi dela fire, cădeau tot mereu în păcate, erau însă mult mai leneşi decât să se ridice şi să se îndrepte, de aceea apoi dela o vreme se obişnuiau cu păcatul ca porcul cu noroiul. Nu e mirare apoi că dela o vreme se dedeau la tot mai mari păcate, până ce cădeau într'un păcat foarte mare, săvârşit chiar în văzul tuturor, tăgăduindu-şi bunăoară credinţa, omorând, furând sau săvârşind preacurvie. Unii ca aceştia, păcătuiind în văzul sau auzul mai multora, trebuiau să se şi pocăiască la fel, aşa cereau legile bisericeşti, aşa cerea dreptatea, şi bine era aşa. Aceşti păcătoşi, cari trebuiau să se pocăiască în faţa tuturor, se numeau *penitenţi publici*.

Peninţa aceasta se făcea ani de zile, iar cei ce recădeau, în repeşite rânduri, în acelaş păcat, făceau peninţa o viaţă întreagă.

Şi cum se făcea pocăinţa aceasta? Păcătoşii se afuriseau, adică se scoteau din sânul bisericii pentru o vreme oarecare, la biserică nu aveau voie să meargă, zadarnic se spovedeau, că nici preoţii nici episcopii nu-i deslegau, de cuminecat nici poveste, nu puteau primi nici un fel de sacrament (taină) sau sacramental (ca sfinţirea apei, miruire, deslegare şi altele), trebuiau să ajune şi să postească, nemâncând decât pâine şi apă, umblau desculţi şi sdrenţuiţi, asemenea cerşitorilor noştri, compătindu-i toată lumea.

Când apoi li-se implinea vremea suferinţelor, episcopul le presăra cenuşă pe cap, li încingea cu câte o curea care era plină de ghimpi pe dinlăuntru în partea care atingea trupul, li ducea la uşa bisericii, unde apoi, sărutând picioarele credincioşilor, se rugau

de ei, să-i ierte şi să-i reprimească în sânul bisericii.

Reprimirea în sânul bisericii se făcea cu mari ceremonii, de regulă în sfânta şi marea Joie a patimelor, în ziua când se face pomenirea cinei celei de taine, în care dumnezeescul Mântuitor a întemeiat cel mai mare sacrament al Legii celei Noue, sfânta Cuminecătură, în care Isus a spălat picioarele apostolilor săi, în ziua în care şi-a început dumnezeştile sale patimi, — ca, în sfânta şi marea Duminecă a Paştilor aceşti penitenţi publici, să se poată împărtăşi cu scumpul şi preasfântul trup şi sânge al Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos celui înviat din morţi, spre iertarea păcatelor şi viaţa de veci.

Cum se făcea peninţa aceasta, mai bine se poate vedea din pilda de mai jos.

Intr'una din zile se prezintă în faţa sfântului Paulinus, episcopul Romei, un cerşitor zdrenţuit, dar încolo destul de sdravăn şi de sănătos la faţă, având în mâna stângă un toiag.

Episcopul îl primeşte bucuros, dar încă nainte de a-i asculta rugămintea, îi zice:

„Fiule, sunt cerşitori şi mai necăjiţi decât tine: ologi, orbi sau de cei fără vreo mână. Noi numai pe aceia îi putem ajutama. Oamenii ca tine pot să şi lucreze, şi astfel să-şi câştige pâinea de toate zilele“.

Cerşitorul atunci îşi descopere mâna dreaptă care era uscată de tot şi nu mai erau pe ea decât oasele şi pielea galbenă negrie.

„O vai şi amar de capul tău, doar tu eşti vrednic de compătimirea tuturor. De când îţi este mâna uscată?“

„Preasfinţite Părinte, de aceea am venit la Preasfinţia Ta, ca să-ţi descoper amarul meu, să-ţi povestesc, cum m'a bătut Dumnezeu pentru păcatul meu cel strigător la ceruri după răzbunare. Rogu-Te ascultă-mă, ca să-mi uşurez sufletul, să primesc canon de pocăinţă şi, cel puţin la sfârşitul vieţii, deslegare de păcate“.

„Şezi, fiule, şi vorbeşte“.

„Preasfinţite Părinte, am fost totdeauna copil cât se poate de rău şi de neascultător. Rămas de copil mic orfan de tată, veşnic o necăjeam pe biata mama, care cu toate acestea mă iubia şi mă desmerda nespun de mult. Ajungând în societatea copiilor răi, din zi în zi am devenit tot mai neascultător, tot mai rău şi mai ticălos. Biata mamă nu mai era în stare să mă stăpânească. Iar eu, ajuns odată pe povârniş, nu m'am mai putut opri“.

„Intr'o după amiază ne-am înfeles mai mulţi prieteni stricaţi, să ne petrecem una bună. Dar la asta-mi trebuiau bani. Am cerut dela mama, care nici ea nu avea decât foarte puşini, şi n'a voit să mi-i dea. Atunci m'am repezit la ea şi atâta am bătut-o, până am omorât-o cu mâna mea aceasta dreaptă şi acuma uscată. Apoi i-am luat trupul şi l-am aruncat în Tibru (râul care curge prin cetatea Romei). Era tocmai Dumineca Florilor, noaptea târziu“.

„A doua zi însă mi-a părut rău de ceeace am făcut, iar, ştiind că nici un preot nu mă va deslega cu una cu două de marele păcat, în Joia Mare am mers şi eu la biserică şi am voit să mă cuminec. În clipita însă, în care preotul îmi aşezase sfântul trup pe palma aceasta, o durere groaznică m'a cuprins şi, în faţa tuturor credincioşilor, mi-s'a uscat mâna, îndată ce m'am cuminecat“.

— „Groaznic păcat ai făcut, fiule, dar fă pocăinţă, şi eu simţesc şi cred, că după şapte ani de pocăinţă adevărată Dumnezeu nu numai că te va ierta, dar îţi va vindeca şi mâna, cam în aceeaş zi în care îţi a şi uscat-o“.

Căzând în genunchi şi sărutând mâinile

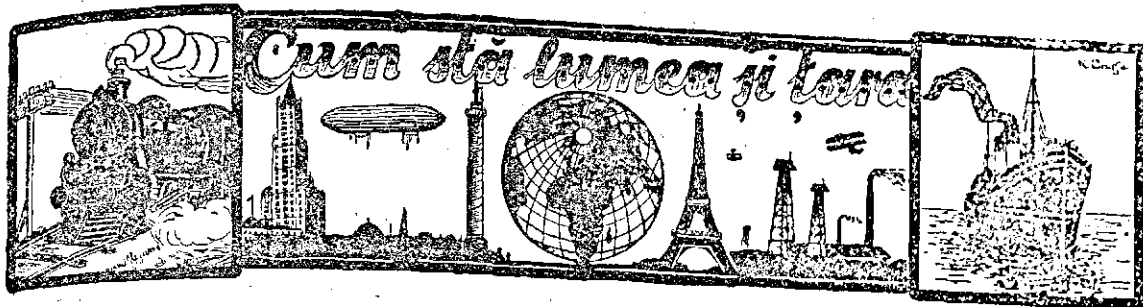
sfântului episcop, cerşitorul a plecat numai decât la diaconi, cari apoi i-au spus, ce are să facă Dumineca viitoare. Imbrăcat în sac şi cenuşă a venit apoi cerşitorul la uşa bisericii, aşteptând pe sfântul episcop, care, presărându-i cenuşă pe cap, l-a scos afară din biserică, zicând: „Precum a fost scos Adam, pentru neascultarea sa din paradis, aşa te scot şi eu pe tine din biserică, pentru păcatele şi răutăţile tale“. Apoi i-a arătat locul între aşanumiţii „plângători“, adică între penitenţii cari stăteau plângând la uşa bisericilor, rugându-se în genunchi de credincioşi, să se roage pentru dânsii Domnului. Cerşitorul nostru făcea însă şi mai mult. El îşi mărturisea marele păcat pe faţă, zicând: „Vedeţi mâna aceasta? A uscat-o Dumnezeu, pentru că cu ea mi-am omorât mama“. Şi trei ani n'a contenit să facă acelaş lucru, vara în arşiţa nesuferită a soarelui şi iarna în gerul cel mai cumplit.

După ce toată lumea a spus şi mărturisit despre el că s'a purtat cât se poate mai bine, episcopul i-a dat voie, în anul al treilea, să treacă în clasa a doua a penitenţilor, în clasa aşanumiţilor „ascultători“, cari aveau voie să intre în biserică, să asculte vecernia şi utrenia, dar din sfânta liturghie numai liturghia catehumenilor, adică evanghelia şi predica, pentru că la ectenia a treia de după sfânta evanghelie, la ectenia: „Câţi sunteţi chemaţi eşiţi, cei chemaţi eşiţi, câţi sunteţi chemaţi ieşiţi, ca nimenea din cei chemaţi“ să nu cumva spurce, prin fiinţa sa de faţă, sfânta liturghie. Doi ani a stat cerşitorul nostru în clasa aceasta, şi, fiindcă s'a purtat foarte bine, l-au trecut în clasa a treia a penitenţilor, în clasa „celor ce zac“. Aceştia stăteau în biserică până după cântarea Cherucului, la ieşirea cu darurile, apoi se aruncau pe pământ, iar preotul trecea, călcând peste ei, cu darurile, şi după ce îşi mărturiseau păcatele în faţa întregului popor, episcopul îi îmbrăţişa, zicând: „Să iubim unul pe altul, ca într'un cuget să mărturisim“ şi-i scotea din biserică.

Doi ani a stat penitentul nostru şi în clasa aceasta, şi apoi a fost trecut în clasa a patra şi cea din urmă, în clasa „celor ce stăteau în picioare“ şi aveau dreptul să asculte sfânta liturghie până în capet. Aceasta s'a întâmplat la începutul postului mare. În ziua de Joia Mare penitentul s'a spovedit încă odată în faţa tuturor credincioşilor, şi sfântul episcop i-a dat deslegare de păcate, iar în Dumineca luminată a Paştilor se pregătea să primească sfânta Cuminecătură. Când sfântul episcop voia să-i întindă sfânta Cuminecătură, i-a ridicat mâna cea slută şi i-a poruncit să şi-o sprijinească cu mâna cea bună, iar în palma cea slută i-a pus trupul Domnului. Şi în clipita aceea s'a şi întâmplat minunea, că penitentul a început a-şi simţi mâna, şi mâna a început a i-se întări, vinele a i-se umplea de sânge, şi după o durere tot atât de mare ca înainte cu şapte ani, el şi-a ridicat mâna cea slută la gură şi s'a vindecat deplin. „Doamne şi Dumnezeule, că mare şi minunat eşti“, a zis atunci episcopul cel sfânt şi cu el împreună întreg poporul, iar penitentul nostru a început să plângă cu hohote şi să mărturisească: „Cine e Dumnezeu mare ca Dumnezeu nostru, tu eşti Dumnezeu, care face minuni însuşi“.

Iată aşadar, cât de greu trebuiau să se pocăiască creştinii cei vechi, pentru că să primească deslegarea, şi cât de drept spune prorocul David, că „jertă lui Dumnezeu, spirit înfrânt, inimă înfrântă şi umilită Dumnezeu nu va urgisi“ (psalm 50).

Iuliu Maior.

Din lumea largă

Vărsare de sânge și purtare de tâlhari — Furtuni cu pagube pe alocuria — Zeppelinul a sosit în America. — Sfatul dela Haga nu prea face ispravă. — Rușii înaintează spre China. — La Ierusalim Arabii și Evreii seucid între ei

Cetim, cu multă durere, în gazeta „Cuvânt Moldovenesc” din Chișinău:

Vărsare de sânge a avut loc în satul Ciulucani, județul Bălți cu prilejul hramului bisericii. Nimerindu-se zi de Duminecă, preotul satului a cuvântat în timpul slujbei. din întâmplare, despre vindecarea a doi bolnavi din Evanghelie, încheind că cu toții suntem orbi, ologi, bolnavi sufletește și să cerem ca Domnul să ne vindece, să putem face lucrurile lui. Dar cuvintele acestea au fost bune și frumoase numai în biserică. Căci, sfârșindu-se sl. slujbă, Ciulucănenii sărbătorind hramul — după stilul vechiu — s'au încăierat la o bătaie strașnică — se înțalege — tot după stilul vechiu — fiindcă bătaia e în obiceiul locuitorilor acestui sat. În bătaie s'au folosit de pari, sape, pietre, furci, cociorve, cuțite și două revolvere. Cu bolovani de peatră au fost lovite și câteva femei, cari aveau copii în brațe, iar unele din ele s'au ales cu capete sparte. Un om fiind lovit cu o furcă cu dinți de fier, furca i-a rămas înfiptă în cap, iar coada în mâna dibaciului luptător. Doctorul sosind în grabă cu un automobil la unul cu capul spart și coastele tăiate, oamenii nu l'au lăsat să-l ea la spital, ci în starea lui de aproape om mort tot aruncau în el cu pietre. Pe cei cu automobilul îi spăriau că vor tăia roatele. Ca să scape cu mașina teafără doctorul și șoferul au șters-o din satul bătauș.

Jandarmii n'au putut face nimic. Sătenii s'au bătut în plină voia lor. Câțiva răniți au fost duși la spital, din cari unul nu se știe de va scăpa cu viață. Mulți sunt stâlciți rău, încât nu pot lucra. Bătaia s'a stărnit între flăcăi, cari aveau două jocuri, amestecându-se apoi și părinții. Acum satul e în plină dușmănie. Fiecare se duce la câmp înarmat cu sapa, coasa, toporul. Se crede că vor mai fi încăerări și mai strașnice.

*

Căldurile din săptămâna trecută au răscolit țările văzduhului și, prin unele finuturi ale țării noastre, au fost grele furtuni. Astfel a suferit mare prăpăd finutul orașului Câmpu-lung din Bucovina. Grindina a stricat sămănăturile, iar puhoaietele au mănănat numeroase case de prin sate, grajduri și alte acarete.

La scâlzile din Iacobeni, apele, pătrânzând prin odăile oaspeților, au cărat mesele, scaunele și cuferele cu bagaje.

Mare furtună a fost de curând și pe la Câmpeni, pe Valea Arieșului. S'au stricat sămănăturile pe la Lupșa și Sălcia, iar trenul zis „Mocănița” trei zile a trebuit să-și întrerupă circulația.

Mari revărsări de ape au fost în Bulgaria, unde sate întregi au fost mânate de puvoaie. Într'un singur, sat la Titcania ținutul Radomir, s'au înecat 25 de oameni. La Trâm, apele umflate au avut o înălțime de patru metri și s'au prăbușit toate casele.

*

Nemții nu mai pot de bucurie, că vestitul lor balon, numit „Grof Zeppelin”, plecând din Tokio, peste Oceanul cel mare, după ce a mai făcut o cale de 11 mii kilometri, a sosit cu bine pe coasta americană, la Los Angeles. Astfel Zeppelinul a făcut mai mult ca jumătate calea în jurul pământului. Incurajați de izbânda Zeppelinului, americanii s'au apucat să-și facă și ei baloane la fel, încât nu vor trece nici zece ani și vor umbla și pe la noi baloanele prin văzduh, ca trenurile pe pământ odată și odată, în loc de trenuri vom călători cu baloanele!..

*

La Haga, în țara Olandezilor, stau de multe săptămâni împreună, trimișii țărilor din Europa, ca să mai netezească din celea acățături și urmări ale marelui războiu. Însă, ispravă spre mulțumirea tuturor nu prea pot face cu una cu două, că și acolo, ca în toate sfaturile omenești, toți trag focul mai mult tot către oala lor și favorielile înaintază ca melcul. Lăcomia prea mare strică omenia pretutindeni.

*

Războiul ruso-chinez în loc să se isprăvească odată ține într'una. Rușii au înaintat cu trupele binisor, iar Chinezii s'au retras. Persoane sosite din Polonia spun, că Rușii adună pe toți Chinezii din Rusia la Odessa, ca să-i expulzeze (dea afară din țară) strângându-i pe vaporul „Lenin”. Până acuma au strâns 18 mii de Chinezii. De altă parte nici Chinezii nu se ostoaic. Și ei au adunat 5000 de Ruși din China și i-au dat peste hotare.

Dacă ar continua să ajungă biruitori Rușii, — ceace se poate foarte ușor întâmpla, pentru că Chinezii sunt soldați foarte slabi și se vând foarte ușor, — pacea Europei ar fi amenințată, pentru că Rușii s'ar gândi serios la recucerirea Basarabiei, Oehoslovaciei, Poloniei, Estoniei, Letoniei și Litvaniei, cu un cuvânt la refacerea Rusiei vechi.

Să fim deci cu ochii în patruz!

*

Între Arabii cari stăpânesc vechea țară evreească, numită Palestina, — o stăpânesc însă stând sub porunca Angliei — și între Evreii pripășiți de curând în Palestina scârbele sunt la ordinea zilei. Apro-

ape nu este zi fără noi și noi trecări. De o vreme incoace însă ura dintre aceste două popoare este atât de mare încât s'a vădit pe față deabinele.

Evreii se adună de regulă împrejurul zidurilor dărâmate ale bisericii din Ierusalim, și plâng și se tânguesc. Se roagă într'una cu psalmul 50 al prorocului David: „Și să se zidească zidurile Ierusalimului, atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arperile de tot: atunci vor pune pe altarul tău viței”. Rezidirea zidurilor Ierusalimului ar însemna însă alungarea Arabilor din Palestina și refacerea vechei țări jidovești, ceace Arabilor nu le poate fi pe plac. De aceea li atacă pe jidovii plângători, iar aceștia nu se lasă nici ei.

Zilele trecute hărjonelile și hărțuelile acestea au fost atât de mari, încât în cionirile de lângă „Zidul plângerilor” au căzut 150 de morți și tot cam pe atâția răniți. La atacul împotriva părții de oraș evreesci Ebron a Ierusalimului, au murit 45 de evrei și au fost răniți 42. Drept urmare comisarul englez amai cerut armată englezească, ca să facă liniște în țară.

Statuă lui Ștefan cel Mare la Cetatea de Balfă

Cetatea Craiului Ștefan al Moldovei de mult și-a pus în gând să ridice un monument fostului ei stăpân, prin care să-și deapuri aprinsă amintirea marelui voevod din îndepărtatele vremi.

Pentru scopul acesta măreț lucrează an de an, strâng ban lângă ban, numai să-și vadă visul îndeplinit, pentru că să toarne în bronz figura ce-o poartă urmașii de veacuri în suflete. Trebuesc mulți bani sunători, pe cari li adună în mare parte prin serbări culturale, prin teatre și petreceri.

Seara de 18 August a însemnat o nouă cărămidă la monumentul ce-l întrezărim în viitorul apropiat.

Tineretul intelectual: studenți, învățători și învățătoare, înfrășiți în gânduri bune, au dat o producțiune teatrală, care a reușit pe deplin.

Serbarea a avut nu numai însemnătate materială (bănească), ci și una morală, căci s'a jucat piesa într'un act: „Se face zind”, în care s'a arătat sbuciumul neamului sub revoluția lui Horia, Cloșca și Crișan.

Robii și martirii revoluției au prorocit răsaritul soarelui libertății neamului; sângele lor a crescut în valuri și a curs năprasnic asupra Ungurilor din pusturile Asiei.

Magnații și Grofii, cari i-au pus în jug și tras pe roată, au dispărut și oricât s'ar frământa pe la Sfatul popoarelor din Geneva, pecețile păcii dela Trianon sunt udate cu sângele eroilor noștri și ele nu vor fi rupte niciodată.

Răzvrătitul Crișan le-a spus că: „noi am venit pe aceste meleaguri înaintea voastră și vom rămâne și după plecarea voastră (a Ungurilor)”.

Oricâți Roademere (Rothermere) ar avea de partea lor, nu vor izbuti decât să ronjăie și cotoarele merelor, prin pusturile Tisei, sau malurile Balatonului, căci miezul Ardealului e al nostru și va rămâne pe veci al nostru.

A doua piesă a fost: „Arictul și sobolul”, jucată de asemenea bine.

Persoanele cari au jucat în prima piesă au fost: dsoarele surori Leontina și Lenuța Pop; dnii: Colțoz, Căpălneanu, Bodogae, Țetcu și câțiva flăcăi din sat; în piesa a doua dsoara Lenuța Pop și dnii studenți Lunca și Liviu Tătar.

Cu toții au arătat multă pricepere la jucarea rolului și în deosebi dș. L. Pop și dl

Colțoz, prin care glăsuia sufletul chinuit al iobagului.

După teatru a urmat petrecere cu dans până dimineața, în cele două săli ale școlii primare, una pentru domni, iar alta pentru fetele și flăcăii satului.

Au participat (luat parte) mulți intelectuali din jur, preoți, învățători, studenți, ba au sosit oaspeți și din Blaj și Diciosânmărtin. Aceștia au fost găzduți cu multă dragoste, de dnii preoți și de directorul școlii primare.

Incasările au fost din cele mai mulțumitoare acum când banul e atât de rar, în urma sărăciei generale. Din cei peste 3500 Lei incasați, substrăgându-se cheltuielile, tot mai rămâne o sumă frumusică, pentru monumentul lui Vodă Ștefan.

Poporul român întotdeauna a păstrat curată, icoana strămoșilor, iar faptele lor vitejești i-au fost pilde de urmat, în luptele cu asupritorii de ieri.

Dorim ca în curând să ne vorbească chipul de bronz al Voivodului Moldovei în Cetatea de Baltă și să ne împrumute și pe mai departe din inima lui vitează. Să-i fim demni urmași!

Unul care a fost de față.

Canonicul prelat

† Ioan Madincea

Luni 12 August a murit la Lugoj, în vârstă de 88 ani, canonicul Ioan Madincea, prelat papal. El era unul dintre cei mai de seamă preoți cari își trag obârșia din Banat.

Născut la 1841 în Ilidie, el a luat calea tatălui său Toma Madincea, care a fost cel dintâi preot unit în acele părți și apostol al Unirii. De acolo, din fundul Banatului, l-a adus tatăl său cu căruța la Blaj la școală. De aici a trecut la Beiuș, unde luând maturitatea, a fost trimis la Teologie la Pesta. Sfințindu-se de preot, a slujit mai întâiu în Ilidie în locul tatălui său, apoi la 1867 a fost numit protopop la Oravița, unde a avut să aducă în rândul parohiile unite ce atunci se înființase în părțile acelea.

La 1876 episcopul V. Mihali l-a chemat de canonic la Lugoj, ca primul canonic dintre preoții căsătorii. Aci a slujit până la moarte. Era om puternic, care până în anul acesta se vedea umblând cu statura-i dreaptă, pe străzile Lugojului.

A lăsat niște amintiri scrise la adânci bătrânețe. Din acestea vom da și noi ceva în nr. viitor.

Misiuni populare în Frata

În zilele de 3—6 August am avut rodnice misiuni populare în frunța noastră parohie Frata, tractul protopopesc Cojocna, păstorită cu zel de părintele Nicolae Fehete. Misiunile le-au condus cu mult suflet părintele Elie Magda, viceprotopop onorar din Alba-Iulia, și păr. Iosif Pop din Galtiu, cari au vorbit poporului despre «Prețul sufletului», despre «Păcat și răutatea lui», «Judecata din urmă», «Spovedania bună», «Maica Durerilor», «Sf. Cuminecătura» și «Adevărata biserică a lui Isus Hristos».

Creștinii noștri însetați după cuvântul Domnului, au alergat din toate părțile de prin prejur în număr frumos. În procesiune au venit părinții I. Ioanette din Iacobeni, G. Șomlea din Vișinel, Ioan Șuteu din Berchieș și I. Crișan din Crișeni cu întreg poporul lor. S'au spovedit și cuminecat mulți, peste 1000 credincioși, la cele 2 liturgii servite în liber de 7 preoți împreună slujitori. S'au vărsat lacrimi de pocăință și s'au umplut sufletele de bucuria și mângăierea, pe care numai curățenia și cucernicia ne-o poate câștiga.

Ce dar și ce binefacere sunt aceste misiuni pentru creștinii! Alergați iubirii mei creștini, — când auziți că la vreo biserică din vecini vin trimișii Blajului să vestească Evanghelia lui Hristos — și nici unul să nu rămâneți acasă, căci ei vin în numele lui Isus Hristos și pe El îl urmărim, ca și aceia cari îl urmau și ascultau în pustie, răbdând și foame și sete, și petrecând nopți în priveghere și nesomn.

P. C. P.

Hramul dela Sisești

Onorată Redacțiune!

Ca preot bătrân, care am servit peste cincizeci de ani la altarul Domnului, cu vie bucurie împărtășesc fraților mei iubii și poporului impresiile mele. Am luat parte la serbările iubire din Șisești jud. Sătmar, și acuma de nou am fost la Șisești să iau parte la serbarea Hramului Bisericii care să ține cu deosebită pompă și cu mare afluență de popor în ziua de sântă Măria Mare. Să luăm parte la pelegrinajele din Șisești nu ne îndeamnă

nici o oficialitate ci numai dragostea nespustă care o avem către Maica Sfântă, a cărei chip făcător de minuni se venerază în Biserica grandioasă din Șisești; ne îndeamnă dragostea către memoria aceluia care a fost Leul dela Șisești Dr. Vasile Lucaciu; ne îndeamnă iubirea și stima care o avem către actualul preot Dr. Epaminonda Lucaciu, care și el și-a jertfit activitatea sa prodigioasă pentru binele poporului român în genere și a uniților în mod special. Mii de poporeni s'au adunat din județele Sătmar, Maramureș, Sălaj, Someș. Sute și sute s'au împărtășit de sfânta taină a mărturisirii și a sfintei Cuminecături. Cu toții am avut bucuria și mângăierea de a auzi predica părintelui Epaminonda și nu a rămas ochiu care să nu fi fost înlăcrimat. Cuvântările cari acest preot le ține poporului sunt așa de pline de entuziasm și mișcătoare, încât să fii de stânți-se înduioșează inima. Toți poporenii doresc a veni în contact cu acest preot, care are pentru fiecare un cuvânt de mângăiere și un sfat bun.

Toți am plecat dela acest loc sfânt cu propusul de a ne reîntoarce și cu dorul de a vedea între noi și pe cei cari Dumnezeu i-a înzestrat cu poziții mai înalte. E dorul și cererea noastră care sperăm că se va împlini.

Noi, serbare după serbare vom veni să ne primenim sufletul la biserică votivă pentru sf. Unire a tuturor Românilor și la mormântul Leului dela Șisești Dr. Vasile Lucaciu.

20 August, 1929.

Un preot bătrân.

Serbări religioase în parohia Unimăt

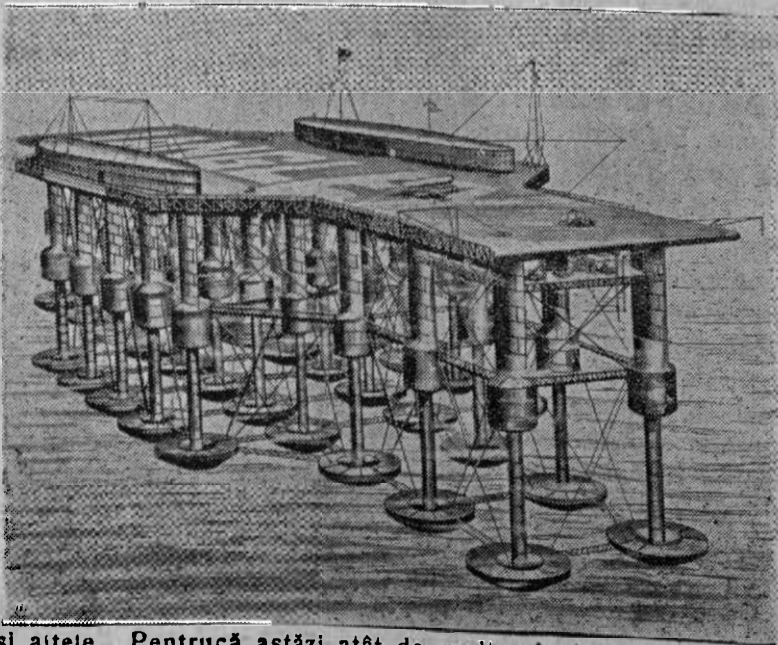
(11 August 1929)

În parohia Unimăt de sub părințeasca și înțeleaptă păstorire a M. O. D. Ant. Bălibanu, protopopul Eriului, — conform obiceiului — iarăși s'au desfășurat niște frumoase serbări religioase în cadrele societății preasf. Inimii lui Isus. Această societate, care la Români uniți de rit grec ni-se pare a fost întâia societate în onoarea Inimii lui Isus, — acum aprobată de P. V. Ordinariat și în legătură cu Societatea Centrală dela Roma — este în al treilea an de activitate rodnică. Proiectata „Gardă a Inimii lui Isus” pentru copiii mici, încă de regretatul Flaviu C. Bălibanu, mort în Italia — pe când se reîntorcea dela Roma — s'a întemeiat și pentru vârstnici. Azi are numeroși membri și externi: profesoare, oficianți, învățătoare, eleve, etc. Lucrează neîncetat sub directivele conducătorului societății: Teofil, care-și pune tot sufletul pentru răspândirea și desvoltarea frumosului cult al Inimii lui Isus.

La serbări a luat parte un public destul de ales. Sf. liturgie a fost celebrată de către părinții: Rdisimul E. Bran, vicarul Silvaniei și A. Bălibanu, președintele societății. La sfârșitul sf. Liturgii s'a făcut primirea alor 25 noi membri și a următoarelor membre externe: Dșoarele Elisabeta Marton, Emilia Robu, Leontina Pop, Cornelia și Livia Pocol, Maria Verdeș, Luiza Pop, Florica Sabadășiu, Elena Tatar, Cornelia Nemeth, Ana Lupou, învățătoare; Ileana Naghi, Aurica Varhaniovski, Ileana Corb, Irina Doboș, Cornelia Ardelean, etc. eleve la școala norm. de cl. VI și V. În timpul promovării s'a cântat „Acelaș Christ”. Cu această ocazie la sf. Liturgie s'au cuminecat eam 100 membri ai societății Inimii lui Isus din loc.

La ora 3 p. m. s'a făcut „înseratul” și „paraclisul”, după cari în formă de procesiune — cu steagul soc. în frunte, dus de către S. Marton — au mers cu toții la școală, unde, în liber, s'a ținut o ședință publică a societății, împreună cu un program foarte simpatice. Trebuie să pomenim poeziile declamate de Dș.

Americanii au isprăvit zidirea celei dintâi insule plutitoare pe Oceanul Atlantic, între New-York și insulele Bermudas. Această insulă plutitoare, pe care o înfățișează icoana noastră, servește drept adăpost pentru aeroplanelor cari fac cursa: Europa-America. Lungimea acestei insule este de 1200 metri, lățimea de 200 și înălțimea de 80 metri deasupra apei, așa că insula plutitoare este sigură, chiar și în cea mai cumplită furtună pe mare. Această insulă a costat un milion și jumătate dolari. Lumea așteaptă cu nerăbdare încercarea acestei insule, care dacă se va dovedi de bună, se vor mai zidi și altele. Pentru că astăzi atât de mult a înaintat știința omenească, încât toată lumea zboară cu aeroplanelor și cu zeppelinurile, cari fac sborurile lor peste ocean în aproape jumătate vremea în care își fac cursele marile vapoare.

C. Ardelean, conferința despre trecutul societ. de Ana Culic, învățătoare, duetul „Ave Maria”, cântat de Dșoarele Emilia și Sora Marton, dar mai ales conferințele dșoarelor învățătoare Emilia Robu și Elisabeta Marton. Întâia vorbeste despre „Drepturile politice ale femeii în lumina adevărului creștinesc”, a doua „Sportul femeii și creștinismul”. Ambele au ținut niște conferințe așa de potrivite subiectului lor bine ales, încât au stârnit admirația publicului ce le asculta cu un deosebit interes. Au lovit în tendințele moderne imorale, au apărât femeia desconsiderată — sortită sclăviei — dar în acelaș timp au arătat punctul peste care nici fetele nici femeile creștine, nu pot să treacă, fără a fi atinse principiile bisericii lui Hristos.

După terminarea programului, mai vorbeste Rdsimul Vicar Emil Bran, care își exprimă mulțumirea și admirația pentru munca depusă și reușita serbării; Prea On. Prot. Ant. Balibanu mulțumește oaspeților, Rdsimului Vicar, pentru interesul ce poartă acestor fel de lucruri sfinte; R. D. Conducător al soc. T. A. Balibanu, relevă credința mare a membrilor externe, cari dela depărtări mari au venit ca fără de frică să-și manifeste dragostea lor și alipirea strânsă față de Inima lui Isus și Regele Hristos.

Serbările din Unimăt, în care s'a aclamat Inima lui Isus și Regele Hristos, să fie un izvor de însuflețire pentru cei ce au participat, iar pentru alții un îndemn mai mult în munca lor desinteresată, sfântă. Exemplul Dșoarelor învățătoare și eleve cari, trecând peste atâtea greutăți materiale, au ascultat glasul conducătorului lor, să fie motiv de edificare pentru toți, cari lucrează la înfăptuirea împărăției lui Isus.

Correspondent.

Hramul Mănăstirei Lupșa

La 15 August a. c. praznicul Adormirii Maicii Domnului, s'a sărbătorit cu mare cinste și într'acest an hramul dela Mănăstirea Lupșei. La această dată s'au împlinit 500 de ani dela întemeierea sfântului locaș.

În presara zilei s'a celebrat din partea mai multor preoți vecernia și paraclisul, continuând apoi mărturisirea credincioșilor până noaptea târziu. La sfintele slujbe au luat parte o mulțime de credincioși de pe Valea Arieșului.

În dimineața zilei au continuat mărturisirile, iar la ora 9 a început serviciul religios la un altar așezat la poalele codrului, având în frunte vechea și venerata icoană a Adormirii Sf. Născătoare, împodobită cu frumoase ghirlande și buchete de flori.

Liturgia a fost celebrată de păr. Dr. Coriolan Sabău asistat de preoții: Gligor Aurel (Certeje), Silviu Marian (Mușca), Laurențiu Pop (Petrești), Constantin Sabău (Lupșa), și diaconii Munteanu și Horvat.

Rând pe rând sosesc în procesiune credincioșii satelor din jur.

Și de data aceasta amintim pe bunii și vrednicii credincioși din Mușca, cari au venit în număr foarte mare îmbrăcați în frumoasele lor costume naționale. Răsuna pădurea de imnurile sfinte, ducând spre cer împreună cu fumul de tămâie cucernica rugăciune a creștinilor din țara Ianului.

După terminarea sf. liturghii s'a făcut sfînșirea apei, botezându-se întreg poporul și împărșindu-se tradiționala anafură.

După masă s'a slujit în bisericuța sf. Maslu pentru mulți bolnavi, iar mult onor. Iuliu Căpălnean, paroh al Vereșmortului și deputat de Turda, sosit la serbare împreună cu familia, a celebrat, încunjurat de o parte din preoți, Vecernia și Paraclisul, rostind o minunată predică despre Maica Domnului.

Spre seară cu intonarea Doxologiei s'au terminat sfintele și înălțătoarele slujbe, împreștiindu-se fiecare la ale sale și ducând în suflete mângăierea acelor cari se împărtășesc de asemenea rugi și mulțumind lui Dumnezeu că s'a învrednicit de acest dar ceresc.

Deși timpul părea a fi nefavorabil, plouând chiar în preziua, totuși pronia cerească a făcut ca în ziua hramului să fie frumos. Organizarea minunatelor serbări cari an de an adună tot mai multă lume, revine neobositului preot Dr. Coriolan Sabău, fiu al comunei Lupșa, care și acum ca și în trecut a lucrat și lucră din răputeri pentru preamărirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor.

Seara societatea «Tinerimea» din Lupșa-sat a dat un frumos și reușit festival.

Corurile și piesele teatrale au fost admirabil executate, fiind răsplătite cu binemeritate aplauze.

Ionel Mărgăianu.

Plugarul

În a soarelui arșiță
Și în vânt de primăvară,
Scormonești mereu pământul
De cu zori și până'n seară.

Cu sudorile pe frunte,
Și cu mâinile zdrobite
Toată ziua tu ții plugul,
Hăulind pe lângă vite.

Iar ca boii să se 'ndemne,
Ducând brazdă grea prin moină,
Le pocnești cu biciu'n urmă
Și le tragi câte o doină.

Pe când plugul tău răstoarnă
Ici coala câte o glie,
Pe deasupra ta îți cântă,
Dulce glas de ciocărlie.

Tu prin munca ta cinstită,
Dai o pâine lumii 'ntregi
Și nădejdi în viitor,
De-al tău suflet ți-le legi.

Cu sudorile ce-ți pică,
Peste brazdele 'negrite,
Plămădești lanuri de grâne,
Ce în soare sunt albite.

Iar când soarele sfînșește,
Și când noaptea 'ncet se lasă,
Tu, sfârșit de munca zilei,
Te îndrepti încet spre casă.

Sângătin, 28/III 1929.

Nicolae Nicoară
învățător.

O jalnică plânsoare. Plugarul George Cuptea din Breb (Maramureș) ne trimite o scrisoare pe care o dăm bucuros la tipar. El se plânge cu amar, că frații lui plugari, dela cărturari până la purcari, necinstesc Duminecile, sărbătorile și posturile, făcându-se tot felul de petreceri împreunate cu jocuri, în postul Săntei Mării, în ziua Schimbării la față, în ziua tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, și așa mai departe. De lucru la câmp în zilele de Dumineci și sărbători nici nu mai pomenim. E așa de obișnuit, e așa de natural Cine ce voiește aceea face, nime nu-i oprit, nime nu-i globit, ceea ce în vechime la noi altfel era.

Ar fi de dorit ca mai marii noștri lumești în deplină înțelegere cu mai marii noștri bisericrești, să mai imputineze din multele petreceri ce se fac în posturi și în sărbătorile oprite.

Târgurile săptămânii*)

Luni, 2 Septembrie: Bucium, j. Alba; Felmer, j. Făgăraș; Cărășeu, j. Sătmăr; Lipova, j. Timiș; Vărădia, j. Caraș.

Marti, 3 Septembrie: Alămor, j. Sibiu; Porumbacu de jos, j. Făgăraș; Beliu, j. Bihor; Năsăud; Pișcolț, j. Bihor.

Miercuri, 4 Septembrie: Jucul de jos, j. Cluj; Balinț, j. Caraș; Târgu-Mureș; Timișoara; Ozun, j. Odorheiu.

Joi, 5 Septembrie: Geoagiul de jos, j. Hunedoara; Biertan, j. Târnavă-Mare; Băile Buziaș, j. Timiș; Vișăul de sus, j. Turda; Gălgău, j. Someș; Șimleul Silvaniei, j. Sălaj.

Vineri, 6 Septembrie: Deta, j. Timiș; Dobra, j. Hunedoara; Ariniș, j. Sălaj; Gheorgheni, j. Ciuc; Hațeg, j. Hunedoara; Căpălneș, j. Severin; Oradea, j. Bihor; Lăpușul Românesc, j. Someș; Cocota, j. Timiș; Săniob, j. Bihor; Turda.

Luni, 9 Septembrie: Frumoasa, j. Ciuc; Făgăraș; Ghindari, j. Odorheiu; Mărgineni, j. Făgăraș.

Marti, 10 Septembrie: Vorumloc, j. Târnavă-Mare; Dezna, j. Arad; Diosăg, j. Bihor; Ileni, j. Trei Scaune; Spermezău, j. Someș; Panteliu, j. Someș.

Miercuri, 11 Septembrie: Sănmiclăuș, j. Târnavă-Mică; Maria Mică, j. Bihor; Cristur, j. Odorheiu; Cehul Silvaniei, j. Sălaj; Timișoara.

Joi, 12 Septembrie: Negrești, j. Sătmăr; Borșa, j. Cluj; Reșița, j. Caraș; Tășnad, j. Sălaj; Tormac Voicu, j. Timiș.

Vineri, 13 Septembrie: Bălăușer, j. Târnavă-Mică; Asuajul de sus, j. Sălaj; Hălmaghiu, j. Arad.

Sămbătă, 14 Septembrie: Apatău, j. Satu-Mare; Curtea, j. Severin; Jamul Mare, j. Timiș; Pecica Ungurească, j. Arad; Rovine, j. Hunedoara; Zam, j. Hunedoara; Zam-Săncraiu, j. Cluj.

Duminică, 15 Septembrie: Sămbăta de jos, j. Făgăraș; Beclean, j. Someș; Mihaifalău, j. Bihor; Sibiu; Retișdorf, j. Târnavă-Mare; Sighișoara, j. Târnavă-Mare.

*) Din greșeală târgurile din numărul trecut n'au fost date, le dăm deci acuma pe două săptămâni.

Icoana aceasta înfățișează vaporul de școală „Presidente Sarmiento” din Argentina, care a sosit zilele trecute în portul din Hamburg (Germania). Acest vapor poate să ducă o greutate de 5 mii de tone (o tonă = 1000 kgr.), are zece ofițeri și 260 de marinari cari o conduc, și încă 34 de cadeți. Este unul dintre cele mai noue, mai mari și mai frumoase vapoare ale lumii. A fost primit cu mare alaiu de către Germani.

Marea conferință episcopescă dela Blaj. În zilele de 26 și 27 August s-au ținut la Blaj, la sfânta Mitropolie, două mari conferințe episcopesci. La cea din 26 August au luat parte I. P. S. mitropolit Vasile, P. S. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu dela Orade și Dr. Iuliu Hossu dela Gherla, canonicii mitropolitani dela Blaj și vicarul episcopesc dela Oradea Dr. Iacob Radu.

În ziua de 27 August s'a ținut conferința tuturor episcopilor catolici din țară, la care au luat parte, afară de episcopii noștri de mai sus I. P. S. arhiepiscop al Bucureștilor Dr. Alexandru Cisar, P. S. episcop al Timișoarei Dr. Augustin Pacha, P. S. episcop dela Iași Dr. Mihail Robu, administratorul apostolic dela Oradea Dr. Anton Mayer, vicarul capitular dela Satu Mare Szabó Ștefan, abatele de Sâniob Iosif Pop și secretarul episcopesc dela Alba Iulia Dr. George Flosnik.

În ședința episcopilor uniți s'a desbătut, unde s'a se face noua episcopie din partea de miazănoapte a Ardealului, iar în ședința tuturor episcopilor catolici, cum s'a se administreze averile bisericesti ale întregii biserici catolice din România. Hotărârile aduse nu le putem da, pentru că ședința, la încheierea gazetei, încă nu s'a închis.

Tată a douăzeci de copii. Un locuitor din Croixdalle (Franța), dl Lejeune, a botezat de curând pe al douăzeciilea copil al său. Botezul l-a săvârșit arhiepiscopul de Rouen (oraș în Franța), iar naș a fost însuș președintele republicii franceze dl Gaston Doumergue.

Doi soți de căsătorie se călugăresc. La Rostocco în Italia a fost hirotonit de preot mai zilele trecute, în capela mănăstirii călugărilor carmeliți, prințul Paterno-Castello, după ce de doi ani a fost primit de călugăr. A doua zi după aceasta noul preot a pus pe capul soției sale vălul de călugăriță. Acești doi soți de căsătorie trăiau până bine de curând o viață de lumea mare în minunatul lor castel dela Milano. Convinși de nimicnicia lumii acesteia, ei s'au hotărât de bunăvoie să se călugărească, și Dumnezeu le-a ascultat rugarea.

De ce boli mor oamenii. Niște învățați au făcut de curând o statistică interesantă, din care se vede, că de ce boli mor oamenii. Iată-o: Din 10 mii oameni mor într'un an 21,5 la sută de tuberculoză, 20,3 de cancer (rac), 18,8 de aprindere de plămâni, 17,4 de boli de stomac și mațe, 13,1 de apoplexie (gută, damblauă), 10,8 din bătrânețe, 4,5 de gripă, 2,3 prin răni infecțioase, 2,2 de pojar, 2 de tuse măgărească, 1,3 de apendicită, 0,9 de diferite boale, 0,5 de tifoidă (lingoare) și 0,2 de scarlatină.

Așadar cei mai mulți oameni mor de tuberculoză și cancer.

Explozia dela București. Săptămâna trecută s'a întâmplat la București, la portul Domnești, o groaznică explozie. În portul (intăritura) Domnești se păstrează prav de pușcă, granate și dinamită. În marea căldură din săptămâna trecută praful de pușcă s'a descompus și s'a aprins. A fost o groaznică explozie. N'a fost însă nici un mort și nici un rănit.

Inființarea unei episcopii ortodexe maghiare la Szentes în Ungaria. De peste 50 de ani Ungurii se sbat să desnaționalizeze naționalitățile din Ungaria. De aceea au inființat în 1907 episcopia greco-catolică maghiară de Hajdudorogh, la care au încopciat toate parohiile românești ai căror credincioși

știau cât de puțin ungurește. Ortodocșii au avut norocul foarte mare de a se afla aproape toți la marginile Țării Ungurești, unde nu se puteau maghiariza așa de iute. Gândul Ungurilor însă era ca să inființeze după aceea numai decât și o episcopie maghiară ortodoxă.

După ce însă atât Românii cât și Sârbii ortodocși s'au rupt de Ungaria, am crezut că Ungurii nu vor mai inființa și o episcopie ortodoxă maghiară, pentru că n'au pe seama cui o inființa. Iată însă că Ungurii nu se ostoale. Săptămânile trecute Ungurii ortodocși din Szentes (Ungaria) au ales un protopop ortodox ungur cu numele Ștefan Némethy, care îndată după aceea a plecat, din incredințarea guvernului maghiar, la Constantinopol, unde s'a prezentat la patriarhul, care a încuviințat inființarea noii episcopii.

Noul protopop a declarat că în Ungaria sunt cam 80 de mii de credincioși ortodocși, în ale căror biserici se slujește românește, slavonește și grecește. Toți aceștia vor fi uniți deci într'o singură episcopie, iar în biserici se va sluji numai ungurește.

Ziarele din Budapesta scriu că episcopia aceasta își are rostul ei. Când Ungaria se va reface în vechile hotare, de aici va porni maghiarizarea Românilor și Sârbilor. Auziți-ați?

Nu aprindeți focul cu petrol. O țărăncă din jurul Dejului a voit să coacă pâine în cuptor. A aprins focul, dar, stingându-se, a voit să-l aprindă din nou. Dar vreascurile n'au voit să se aprindă. Atunci a luat pleul cu petrol și a vărsat din el petrol pe vreascuri. Deodată vreascurile au luat foc, pleul a explodat și femeii i-s'au aprins hainele. La sbieratul ei i-a sărit într'ajutor un bărbat din vecini, căruia i-s'au aprins mânecele. Femeia a murit la spital, iar răniile mai puțin primejdioase ale bărbatului au fost legate.

Un pește scump. Un locuitor din Heiligenstadt (Germania) a cumpărat un crap mare. În stomacul peștelui a găsit un inel de platină (metal mai scump decât aurul) cu pietrii scumpe.

Cum ne putem îmbogăți. Iată ce sfaturi dau marii miliardari americani celor ce vor să se îmbogățească: 1. John Rockefeller: Dacă vrei să te îmbogățești, scoală-te cât mai de dimineată și lucră fără preget. 2. Astor: Să nu beați nici un fel de băuturi bețive și să nu faceți datorii. 3. R. Seinz: Toți știu să câștige un dolar, dar foarte puțini știu să-l păstreze. 4. Pitsbourg: Omul să fie vrednic de plata pe care o primește. 5. Carnegie: Cel mai de seamă lucru pentru un om care vrea să se îmbogățească este, să înceapă a fi sărac.

Alegere de deputat. În județul Hunedoara s'a făcut alegere de deputat, în locul devenit vacant prin moartea lui Horia Maniu. A fost ales dl profesor dr. Iuliu Moldovan, secretar general la ministerul sănătății publice, membru al partidului național țărănist. D-Sa a primit 46 mii 818 voturi. Candidatul dlui dr. Lupu, dl profesor Borcia, a primit 4980, iar candidatul independent profesor, Nasta, 1798 voturi.

Doi nenorociri în comuna Poieni. Bătrânul Ștefan Buzea Dulușu în etate de 74 ani, din comuna Poieni jud. Cluj, trecând pe lângă o fântână, a căzut în ea și nefind nimeni în apropiere ca să-i dea ajutor, nenorocitul s'a înecat. A fost găsit după 3 zile de soția lui care-și căuta disperată soțul prin comună și împrejurimi.

La fabrica de chereștea din com. Poieni jud. Cluj, unde mereu se întâmplă nenorociri, acum mai nou tânărului Teodor Marghiș a o

roată dela o mașină i-a apucat piciorul zdrobindu-i-l dela genunche în jos. În stare gravă a fost dus la spitalul din Haedin. Știrile ni-le-a trimis dl Gh. Marinescu student.

A murit după 40 zile de greva foamei. Am arătat, cum s'a gătat greva foamei a comunistilor din Cluj. Doi dintre aceștia s'au îmbolnăvit mai greu în urma grevei, fata Haia Hipsitz și Máté Ernő. Haia Zipsitz, originară din Basarabia, a murit zilele trecute, în urma tuberculozei de care suferea. A fost îngropată după rânduiala jidovească.

Viață lungă. La Coimbria în Portugalia a murit dăunăzi o femeie de 115 ani, care locuia de 100 de ani în acel oraș. Ea lasă trei fii, dintre cari cel mai mare e de 78 ani, zece nepoți și 45 strănepoți. Ea își fierbea singură până în vremea din urmă și cosea fără ochelari.

Știri școlare. Direcțiunea școlii de arte și meserii din Olorheiu face cunoscut celor interesați că înscrierile s'au început dela 25 August 1929.

Pentru specialitatea ceramică sunt 5 locuri vacante în clasa IV și 3 locuri clasa III, la sculptură în lemn 2 locuri în clasa II-a, iar în clasa I. 25 locuri.

Școala are și 30 burse vacante pentru fii de funcționari sau săteni.

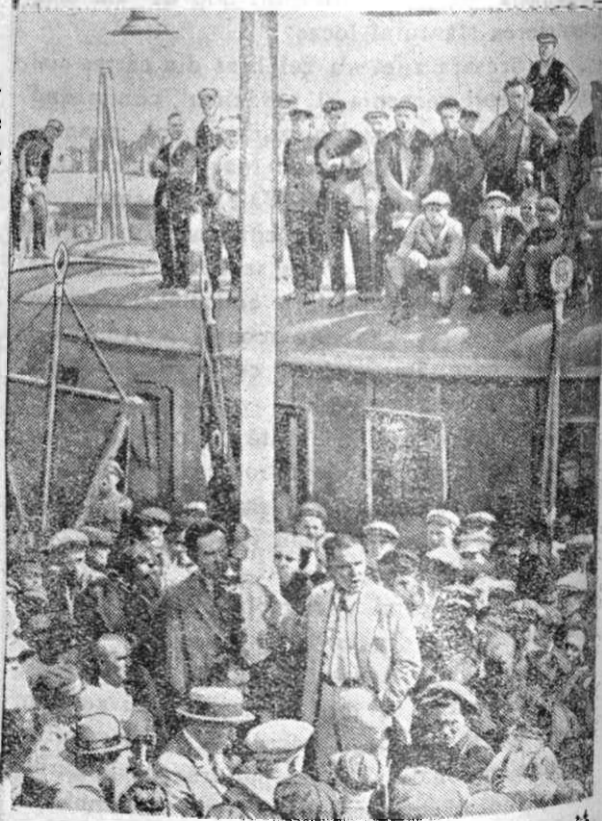
Examenul de admitere se va ține în ziua de 23 Septembrie 1929. Orice alte informațiuni la Secretariatul școlii în fiecare zi.

DIRECȚIUNEA.

† Preotul George Groza

O veste tristă ne sosește: În ziua de 18 August a. c. preotul George Groza, din comuna Doh, jud. Sălaj, a murit în etate de numai 48 ani și în al 20 lea an al tericitei ale căsătorii și preoții.

Era venit de 14 ani în sătuțul Doh, unde

Dușmănia dintre Ruși și Chinezii este cât se poate de mare. Mai ales Rușii bolșevici agită întruna împotriva Chinezilor. Icoana noastră înfățișează sosirea în Moscova a fostului director al căilor ferate din China răsăriteană, Femschanov, care ține o vorbire dușmănoasă Chinezilor. Bolșevicii îl ascultă cu multă plăcere, și se vede că vorbește bine și cu foc, de aceea s'au urcat oamenii și pe coperișele vagoanelor. Dară zadarnic agită la războiu Jemtschanov, că Bolșevicia e secătuită de puteri și este pe cale de a se împăca cu Chinezii.

ca un adevărat apostol a început a lucra în via Domnului, curățindu-o de spini și pălămida, prin cuvântul adevărului și al iubirii. În acest timp cât a stat în această comună a muncit din răspuțeri spre a ridica poporul, — pe care-l iubia mult, — la o stare sufletescă mai înaltă. Din fața altarului, de pe înălțimea amvonului; în orice împrejurare, ori când, glasul său de adevărat părinte răspânda în jurul său numai învățăminte folositoare trupului și sufletului. Sufletul său iubitor se încălzea la gândul înaltei meniri ce avea de a păstori sufletele pe cari Dumnezeu i-le încredințase; de aceea munca nici când nu și-o precupeția ci întotdeauna dădea ce e a lui Dumnezeu lui Dumnezeu, iar ce este împăratului împăratului.

M'am grăbit și eu să alerg în fața cosciugului său încă deschis, ca să-mi depun omagiul și să rostesc o rugăciune pentru sufletul lui badea Groza. Dar inima mi-a fost copleșită de o și mai mare durere, jalea mi-a pătruns toate măruntaele trupului și sufletului, văzând atâta plâns și tânguire.

Doamna Terezia Groza, rămasă văduvă cu cinci orfani, plângea pe soțul credincios și sprijinul și speranța familiei. Cei cinci copilași rămași orfani au ingenunchiat lângă cosciugul tatucului lor și cu ochii înlăcrămați, cu inima strânsă de durere și-au împreunat mânuțele și au rostit câte o dulce rugăciune pentru scumpul lor părinte. Mi-s'a întipărit atât de mult în suflet această duioasă scenă încât niciodată nu o voi uita. Preoții plângeau pe frațele lor, poporul plângea pe păstorul lor, ceilalți plângeau pe bunul lor prieten; toți plângeam.

Preoții din jur, în frunte cu Rev. vicarul Emil Bran al Sălajului n'au cruțat odihna și au venit ca să dea ultimul salut fratelui lor. Rugăciunile lor s'au împreunat într'o pioasă cântare, înălțându-se la Tatăl nostru cel din ceriuri, cerându-i milă și îndurare pentru sufletul repausatului serv al Său, preotul George Groza. La sfârșitul rugăciunilor, Rev. vicar rostește o frumoasă cuvântare, arătând înalta misiune a preotului, care nu este numai un om ci un trimis al lui Dumnezeu ca să-l facă voia Lui. Această misiune, oricât de grea a fost, preotul Groza a înțeles-o pe deplin și s'a dedicat cu toată puterea sa ei, îndeplinindu-o cu cea mai mare sfințenie până în ultimele momente. Numai așa se poate explica faptul că s'a bucurat de atâta cinste și respect în fața poporului cât și în fața celor mai mari. Îndeamnă pe poporeni ca învățăturile dobândite prin rostul fostului lor părinte să le păstreze cu sfințenie și să le facă pavăză pentru mântuirea sufletului și câștigarea vieții celei veșnice și fericite.

Mai vorbește apoi părintele Olteanu, care prin cuvintele sale bine simțite stoarce lacrimi tuturor celor de față. Mulțimea lacrimilor vărsate de răscolirea ce a produs în noi vorbele sale, ar spune mult mai multe decât ceea ce scriu eu aci. Nu era decât hohot, suspin, plâns și tânguire, atunci când răposatul, prin rostul părintelui Olteanu își cerea iertarea cea de pe urmă dela toți cei rămași în viață.

La mormânt Dl Dr. Alex. Aciu prefect prin câteva vorbe scoase din inimă îmbărbătează îndurerata familie rămasa fără sprijin, asigurându-o că virtuțile părintelui Groza sunt sădite cu siguranță în cele cinci vârstare ce rămân în urmă-i, și acestea sunt o garanță că vor fi în stare să înfrunte greutățile acestei vieți. După aceasta urmează deslegarea din urmă, apoi osemintele părintelui Groza se coboară în mormântul ce aștepta deschis. Bulgării aruncați de mulțime plesnesc peste scândurile cosciugului, trezind fiori reci de veșnicie și peste puțin o movilă cu o cruce la un capăt arată trecătorilor că aci zace preotul George Groza. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Traian Cionfi

Tipicul săptămânii XVI după Rusalii.

8 Septembrie 1929, *Duminea înainte de înălțarea sf. Cruci și sărbătoarea Nașterea Preasfintei Dispunătoarei noastre Născătoare de Dumnezeu (Sânta Maria-Mică)*

Sâmbătă seara, la Doamne strigat-am... 10 stihiri, din Octoih 4 ale învierii v. 7. și din Mineiu (8 Sept.) 6, v. 6. Mărire și acum a sărbătorii »Astăzi Dumnezeu, cel ce se odihnește pe Scaunele... *Intrat. Lumină lînd...* Prohimenul zilei și paremiile sărbătorii. *Stihosana* învierii v. 7. din Octoih cu Mărire și acum a sărbătorii v. 8 din Mineiu. *Acum slobozește...* Troparul învierii v. 7. și al sărbătorii v. 4. Deslegare.

Duminea dimineața, la Dumnezeu este Domnul... Troparele ca Sâmbătă seara. Stihologiile învierii v. 7 din Octoih și ale sărbătorii din Mineiu. Polieleu, psalmii aleși și pripelele sărbătorii (vezi în Orologiul cel mare pag. 66-67). În loc de mărire și acum dela pripele se cântă troparele mari ale învierii v. 5. Ipacoiu v. 7. și sedelna de după polieleu v. 8. Antifoanele (trepte) învierii v. 7. cu prohimenul sărbătorii din Mineiu v. 4. »Amintivoiu numele tău întru tot neamul și neamul... *Toată suflarea...* Evangelhia sărbătorii. *Învierea lui Hristos...* Psalm 50. Mărire și Acum v. 2. Indură-Te spre noi Dumnezeule... cu Stihira sărbătorii v. 6. Catavasiile sf. Cruci. După catavasia III condacul și icosul învierii v. 7 și sedelna sărbătorii. După catavasia VI. condacul și icosul sărbătoarei. La »Pe Născătoarea de Dumnezeu și maica luminii în cântări să o mărim« se cântă »Mărește suflete al meu pe Domnul... cu ceca-ce ești mai onorată de cât Heruvimii... sau numai Cântarea IX din Mineiu. *Luminătoarea învierii V. și a sărbătorii. La laude, 4 stihiri ale învierii v. 7 și 4 stihiri a sărbătorii v. 1. din Mineiu. Mărire stihirea sărbătorii și acum. »Preabine-cuvântată ești... Doxologia mare.*

La sf. Liturghie troparele învierii v. 7. și a sărbătorii. Apostolul și Evangelhia din Duminea înainte de înălțarea sf. Cruci și ale sărbătoarei. La: Mai ales pentru Preasfânta, Preacurata în loc de Cuvine-se se cântă »Strein lucru este maicelor fecioria... (irmosul dela cântarea IX).

Duminea seara (inserat mare) toată rânduiala din Mineiu (9 Septembrie).

În zilele de Luni-Vineri la sf. liturghie se citește Apostolii și Evangelhiile săptămânii XVII după Rusalii.

Sâmbătă, 14 Septembrie 1929, Înălțarea onoratei și de viață făcătoarei sf. Cruci (ajun și post).

Vineri seara, la inseratul mare, Sâmbătă dimineața la mâncat și la sf. Liturghie, toată rânduiala din Mineiu.

Păstrarea poamelor

Numai acelea poame se pot păstra, cari au coaja nevătămată. Casa în care să păstrează poamele trebuie să aibă căldura într'o formă, să fie uscată și întunecoasă. Polițele pe cari se așează poamele să fie spălate înainte de întrebuițare cu piatră acră. E bine ca și casa unde se păstrează poamele să fie afumată cu puțioasă pentruca să se înlăture orice mucegăire.

Merele și perele mai înainte de a se așeza pe poliță, se șterg cu petică de flanelă, apoi să înșiră astfel ca să nu se atingă unele de altele.

Piersicile se așează pe foi de hârtie, cari mai înainte au fost muiate în apă caldă, în care s'a topit piatră acră și apoi uscate.

Cireșile, vișinile și prunele se pot păstra lesne, punându-le într'o cutie, pe fundul căreia am presărat un strat de făină de zahăr gros de 1 cm. Poamele așezate în cutie nu trebuie să se atingă, de aceea locurile dintre poame încă trebuie

umplute cu făină de zahăr. Astfel se pot așeza mai multe rânduri de poame unele peste altele. Stratul de poame care e mai deasupra trebuie acoperit cu o hârtie. Cutia se ține într'un loc răcoros.

Poamele cari se mucegăiesc, trebuie îndepărtate.

Dacă aerul din casă e prea uscat, coaja poamelor se sbârcește. Pentruca să se înlăture aceasta, se pune în casă un vas cu apă.

O familie întreagă moare de sete

În valea Imperia din California este un ținut pustiu, fără de apă. Mulți căutători de aur au murit aici din cauza apei. În zilele trecute au fost găsiți șapte inși: tatăl, mama și cinci copii, morți din cauza setei. Ei au călătorit prin aceasta vale cu o mașină. Stricându-se mașina și negăsind prin apropiere nici un picur de apă, au murit cu toții chinuți grozav de sete.

Vinul și petele din soare

Să știe, că în anul acesta soarele are foarte multe pete. Din cauza acestor pete, soarele trimite o mulțime de raze așa numite ultraviolete. Acestea raze au o înrăurire benefică asupra poamelor și mai ales asupra strugurilor. În anii cu pete în soare, viile dau recoltă mare. Vinul e mult și bun.

Din cauza petelor din soare, să crede că în anul acesta va fi vin foarte mult.

Numărul zilelor frumoase catedralei, pe care o înfățișează icoana de mai sus, sunt numărate. Această catedrală a fost zidită de către Ruși în orașul Reval, capitala Estoniei (care se ținea înainte de revoluția rusească din 1918 de Rusia), cu scopul de a rusifica pe Estoni. Patru deputați din diferite partide ale Estoniei au cerut acum, ca această biserică să fie dărâmată, că poporul eston n'o mai poate suferi. Estonii sunt un popor de viță germană, de religie protestantă, iar bisericile lor sunt zidite asemenea bisericilor reformate și săsești din Ardeal. Biserica aceasta rusească, oricât ar fi ea de frumoasă și de aurită este un spline în ochii Estonilor, cari au și hotărât dărâmarea ei grabnică, încă în anul acesta.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Ploaie de stele căzătoare

De multeori în serile senine, dacă privim bolta cerească, vedem câte o stea, care se desprinde de pe cer și cade drept înaintea. I-se zice *stea căzătoare*.

Cauza acestei căderi este, că steaua mișcându-se, ajunge în cercul de atragere al pământului, și neputându-se ține, cade pe pământ.

Luțea cu care cade e foarte mare și, trecându-se de aer, se aprinde așa că pe când ajunge pe pământ adeseori nu mai rămâne din ea decât cenușa.

Câte odată stelele căzătoare pot să ajungă pe pământ mari cât o petricică ori cât un bolovan uriaș.

Astfel de bolovani uriași au căzut și în țara noastră. La 1 Ianuarie 1906 a trecut unul pe deasupra țării noastre. Se părea că e o adevărată stâncă înflăcărată care luminează cerul.

În 30 Noembrie 1911 s'a văzut un alt bolovan de foc și mai mare și mai luminos care a trecut peste țara noastră.

În anul acesta, trecând pământul print'un roi de stele, încă vor cădea vreo câteva sute de miliarde de stele.

Celea mai multe stele au căzut acum în luna August. Și anume în nopțile de 9, 10, 11, 12, 13 și 14 August au căzut pe pământ peste 20 miliarde stele căzătoare.

Celea mai multe stele căzătoare — o adevărată ploaie — au căzut în noaptea de 11 August.

Punctul de pornire al acestor stele căzătoare este în partea de miazănoapte răsărit a cerului, în apropierea grupului de stele numit Cloșca cu Pui.

Cele mai multe stele căzătoare au căzut în Siberia și în partea de miazănoapte a Europei.

Prin mijlocul Europei au căzut stele mai multe între 9 și 14 August, cam câtră miezul nopții.

Am primit în cursul săptămânii trecute câte 45 Lei dela următorii: Aftenie Dragoșiu, Pașca Simion.

Câte 90 Lei dela următorii: Cornean Pavel, Gheorghe Horgoș;

Câte 100 Lei dela următorii: Virgil Gheorghe, Of. parohial Năsăud, Nicolae P. Rațiu, Miclea Ioan, Julai Dionisiu;

Alte sume am mai primit: Vasile Truț 220 Lei; Librăria »Doina« 232 Lei; Baciu Ioan 200 Lei; Zaicu Iosif 160 Lei; Emil Mureșan 100 Lei.

Redactor: IULIU MAIOR.

Ordinariatul arhidiecezan de A.-Iulia și Făgăraș

Nr. 5397—1929.

Concurs

Pentru ocuparea alor două posturi de învățător la școala de aplicație alipită școlii normale gr.-cat. de băieți din Blaj, publicăm prin aceasta concurs cu termenul de 7 Septembrie 1929.

Candidații doritori de a ocupa aceste posturi vor avea să întrunească toate condițiile prevăzute în Art. 484 din Regulamentul pentru aplicarea legii învățământului normal-

primar al Statului și să fie de religie greco-catolică. Ei se vor bucura de toate prerogativele prevăzute în Art. 485 și 486 din susnumitul Regulament.

Cererile se vor înainta Consistorului arhiepiscopesc din Blaj, anexându-se următoarele acte: 1. Certificat de naștere și de botez. 2. Diploma de capacitate, sau certificat dela direcția școlii normale respective cu media notelor examenului de capacitate. 3. Certificat dela inspectoratul regional cu media notelor obținute la examenul de definitivat, care în nici un caz să nu fie mai mică de 8. 4. Recomandarea profesorului de pedagogie și a directorului școlii normale, unde a învățat candidatul. 5. Certificat dela inspectoratul regional de notele obținute la inspecțiile organelor de control, în timpul funcționării în învățământ.

Blaj, la 22 August 1929,

Dr Vasile Suciu
arhiepiscop și mitropolit.

(998) 1-1

Elevi de liceu

primește în cortel și vipt

(798) 3-3

Profesorul
FLAVIU G. DOMȘIA

Primăria orașului de reședință Blaj

Nr. 1325—1929. Adm.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 25 Sept. 1929, ora 11 a. m. se va ține licitație pentru arendarea cărciumei comunate pe timp de 3 ani și 3 luni, începând din 1 Oct. 1929, până la 31 Dec. 1932.

Prețul de strigare este 24.000 Lei, vadiu 10%.

Licitatia se va ține în conf. cu art. 72—83 din Legea Contabilității Publice.

Adjudecarea va avea loc la orele 11 $\frac{1}{2}$.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primărie în orice zi de lucru și orele oficioase. Blaj, la 16 August 1929.

p. Președintele Com. Int.

Dr. C. SUCIU

(818) 1-1.

Șeful serviciului:
NEDESCIFRABIL

PENTRU ȘCOLARI

Am ghetete și pantofi bine
lucrați, după ultima
modă

Pantofăria BARNĂ

Piața I. M. Clain

(799) 3-1

De vânzare

Mașină de scris

„Underwod“,

perfectă stare ca și nouă, de vânzare, Lei 7000, la

MAURITIU POLLAK

(817) 1-1.

Calea Călărășilor, Blaj

De vânzare

2 bucăți

mașini de sămănat grâu, marca Hoffer și Schrantz, cu 13 și 15 rânduri, în perfectă stare de funcțiune, la firma:

PĂCURARIU și MOLDOVAN

atelier mecanic și garaje de automobile în Blaj str. Sim. Bărnăuțiu 104.

(820) 1-2.

AVIZ

Comercianții din Blaj și jur sunt rugați să nu mai dea nici un articol pe cont copile mele, căci nu recunosc datoria ce va face de aici înainte.

Roșia de Secaș, la 26 August 1929,

21) 1-1.

IOAN NEMEȘ

Aviz

Subsemnatul cu onoare aduc la cunoștința On. Public din Blaj și jur că, după o praxă de 2 ani la Paris, și în ultimul timp la Casele de Croitorie Dionisiu Trifan și fiii Sibiu și Blaj, am deschis

Atelier de croitorie modernă în Blaj

Strada Regele Ferdinand

Unde pregătesc tot felul de vestminte după ultima modă Parisiană, vestminte preoțești, uniforme pentru studenți, uniforme C. F. R., precum și pardesiuri, mantouri pentru dame după ultima modă engleză.

În fiecare sezon primesc Journale de modă ultima creație direct Paris. Lucru bun, prețuri moderate. Cercați și vă ve-ți convinge!

Rog On. public pentru binevoitorul sprijin.

Cu stimă

„Croitoria Parisiană“

Iustin Moldovan

Croitor Diplomat de acad. din Paris

(819) 1-1.